

Rüya Boyayan Kedi

Ebru Mina TOMURCUK

Rüya Boyayan Kedi

Ebru Mina TOMURCUK

Kasabanın kenarındaki sıcak küçük bir evde, yumuşak kömür grisi tüyleri ve büyük kehribar gözleri olan Luna adında bir kedi yaşırdı. Her gece, dünya sessizleştğinde, Luna minik beresini ve kırmızı boya lekeli önlüğünü giyerdi. Renkleri karıştırır ve uyuyamayan çocuklar için rüya manzaraları boyardı. Fırçası kâğıdın üzerinde dans eder, ardında yıldız ışığı ve ay ışığı izleri bırakırdı.

Luna'nın resimleri büyüleydi. Bir çocuk sonunda uykuya daldığında, doğrudan resmin içine adım atar ve onun yumuşak tepelerini ve ışıldayan derelerini keşfederdi. Luna sıcak kumsallar, fısıldayan ormanlar ve dost yıldızlarla dolu gökyüzleri boyardı. Çocukların tatlı rüyalar bulmasına yardım etmeyi çok severdi. Arkadaşı Pip, mavi örgü atkılı minik bir fındık faresi, sık sık onun çalışmasını izlerdi. 'Geceyi daha aydınlık yapıyorsun, Luna,' dedi Pip.

Bir akşam Luna yeni bir sahne boyadı: parlayan çiçekler ve uzun, kıvrımlı ağaçlarla çevrili dolambaçlı bir patika. Gümüş bir ay ve yumuşak, çimenli bir tepe ekledi. 'Bu Toby için,' diye fısıldadı. Toby, dağınık koyu kıvrırcık saçlı, sık sık uyumakta zorlanan utangaç bir çocuktur. Luna resminin onun sakin ve güvende hissetmesine yardımcı olacağını umuyordu.

Ama Luna boyarken fırçası kaydı. Mor ve mavinin bir girdabı birbirine karıştı ve patika kafa karıştırıcı bir labirente dönüştü. Luna kaşlarını çattı. 'Ah hayır,' diye miyavladı. 'Boyamak istediğim şey bu değildi.' Toby'nin çoktan uykuya daldığını ve resminin onun rüyasında belirdiğini bilmiyordu. Toby peluş tavşanını sıkıca tutarak labirente adım attı ve kısa süre sonra kendini kaybolmuş hissetti.

Rüyasında Toby dolambaçlı patikada yürüdü. Çiçekler parlıyordu ama dönüşler keskin ve garipti. Çıkış yolunu bulamıyordu. 'Merhaba?' diye seslendi. 'Orada kimse var mı?' Ama yalnızca kendi sesinin yankısı yanıt verdi. Tavşanını sıkıca tuttu ve endişelenmemeye çalıştı. Bu sırada Luna bıyıklarında bir çekiş hissetti. Bir şeyler ters gidiyordu.

Luna resmine baktı ve Toby'nin labirentin içinde dolaştığını gördü. 'Pip!' diye bağırdı. 'Toby rüya labirentinde kayboldu!' Pip'in büyük koyu gözleri kocaman açıldı. 'Ona yardım etmeliyiz!' diye ciyaktı. Luna fırçasını ve içinde minik bir fener olan önlüğünün cebini kaptı. Pip feneri yaktı ve birlikte resmin içinden rüya dünyasına adım attılar.

Rüya dünyası yumuşak ve parlaktı ama labirent kıvrımlarla ve dönüşlerle doluydu. Luna'nın kehribar gözleri Toby'yi aradı. 'Onu bulacağız,' dedi cesurca. Pip başını salladı, mavi atkısı dalgalanıyordu. Yıldız tozu gibi parıldayan çalıların yanından geçtiler. 'Hangi yöne?' diye sordu Pip. 'Parlayan çiçekleri takip edelim,' diye önerdi Luna. 'Bizi Toby'ye götürebilirler.'

Yürürken Luna labirentin duvarlarının kendi boya darbelerinden yapıldığını fark etti. 'Bunu ben boyadım,' dedi. 'Değiştirebilirim!' Fırçasını havaya batırdı ve parlak kırmızı bir ok boyadı. Yolu gösteriyordu. Pip sevinçle bağırdı. 'Bu çok akıllıca!' Oku takip ettiler ama labirent yeniden değişti. Luna daha fazla ok boyadı ve yavaş yavaş bir yol buldular.

Bu sırada Toby labirentteki yumuşak bir tepede oturuyordu. Korkmuş ve yalnız hissediyordu. 'Eve gitmek istiyorum,' diye fısıldadı. Tam o anda uzakta sallanan minik bir ışık gördü. Feneriyle Pip'ti! Toby gözlerini ovuşturdu. 'Bir fare?' dedi. Pip el salladı. 'Endişelenme! Luna ve ben sana yardım etmek için buradayız.' Toby biraz gülümsedi.

Luna tüylü kuyruğunu sallayarak yanlarına koştu. 'Toby, seni eve götüreceğiz,' dedi nazıkçe. Toby tavşanına sarıldı. 'Burada olmanıza sevindim,' dedi. Luna yere parlayan bir yol boyadı. 'Yıldızları takip et,' dedi. Pip'in feneri yolu aydınlatırken birlikte yürüdüler. Birlikte oldukları için labirent artık daha az korkutucu görünüyordu.

Ama labirentin son bir oyunu vardı. Bir sis duvarı yollarını kesti. Toby titredi. 'Şimdi ne olacak?' Pip endişeli görünüyordu. Luna bir an düşündü. 'Bir köprü boyayabiliriz,' dedi. Renkleri karıştırdı ve sisin üzerine bir gökkuşağı köprüsü boyadı. Işıldadı ve sağlam durdu. 'Vay canına!' diye soludu Toby. 'Bunu sen mi yaptın?' Luna gülümsedi. 'Sanat birçok sorunu çözebilir.'

Köprüden güvenle geçtiler. Diğer tarafta labirent, parlayan çiçeklerle dolu güzel bir bahçeye açıldı. Ortada ay ışığından yapılmış bir kapı vardı. 'Eve giden yol bu,' dedi Luna. Toby kapıya koştu ve Luna ile Pip'e sarıldı. 'Teşekkür ederim,' dedi. 'Sizin sayenizde başardım.' Luna'nın kalbi sıcacık ve dolu hissetti.

Luna Toby'nin etrafına yumuşak, sıcak bir ışık boyadı. 'Gözlerini kapat,' dedi. 'Açtığında yatağında olacaksın.' Toby tavşanını hâlâ tutarak gözlerini kapattı. Luna ve Pip el sallayarak vedalaştı. Sonra Toby odasında uyandı, mutlu ve güvende hissediyordu. Gülümsedi ve fısıldadı: 'Teşekkür ederim, Luna ve Pip.'

Gerçek dünyaya dönen Luna fırçasını askısına astı. Resmine baktı ve labirentin güzel bir bahçeye dönüştüğünü gördü. 'Başardık,' dedi Pip, yanına kıvrılarak. Luna mırıldandı. 'Bundan sonra sadece yumuşak patikalar boyayacağım.' Fırçasını batırdı ve resme mavi atkılı minik bir fındık faresi ekledi.

Ertesi gece Luna Toby için yeni bir rüya boyadı: kelebekler ve dost bir ayla dolu bir çayır. Toby huzur içinde uyudu ve rüyaları ışıqla doluydu. Luna resimlerinin çocuklara huzur ve neşe getirebileceğini öğrendi. Ve Pip yanıdayken, her gecenin iyilik ve yaratıcılıkla dolu yeni bir macera olabileceğini biliyordu.

Ve böylece Luna uyuyamayan çocuklar için rüyalar boyamaya devam etti. Sanatın en karanlık geceyi aydınlatabileceğini ve kayıp bir rüya göreni eve yönlendirebileceğini biliyordu. Kırmızı önlüğü ve minik beresiyle boyamaya devam etti, uykulu yüzlere gülümsemeler getirdi. Ve eğer bir gün uyuyamazsan, sadece gözlerini kapat ve Luna'yı düşün. Belki de tam senin için bir rüya boyuyordur.